

Γεώργιος Καρποντίνης

Μαθητής Α΄ Τάξης Γυμνασίου Τραγαίας Νάξου

1^η Φεβρουαρίου 2023

Εργασία στο μάθημα της Οικιακής Οικονομίας με θέμα:

«Διαπροσωπικές σχέσεις»

Τα λεξικά της Ελληνικής γλώσσας ορίζουν ότι «διαπροσωπικό» είναι αυτό που αφορά δύο ή περισσότερα πρόσωπα, ενώ ως «σχέση» ορίζεται η ύπαρξη κοινών στοιχείων που συνδέουν δύο καταστάσεις, φαινόμενα, ή πράγματα, καθώς και η ύπαρξη επαφής, επικοινωνίας και αμοιβαίας εξάρτησης μεταξύ προσώπων ή και ομάδων. Οπότε, ως «διαπροσωπικές σχέσεις» μπορούμε να ορίσουμε την ύπαρξη κοινών στοιχείων, καθώς και την επαφή, την επικοινωνία και την αμοιβαία εξάρτηση μεταξύ προσώπων. Η σύνδεση αυτή μεταξύ προσώπων μπορεί να καλύπτει διάφορους τομείς της ζωής τους. Διαπροσωπικές σχέσεις λοιπόν είναι οι οικογενειακές, οι φιλικές, οι ερωτικές, αλλά μπορούν να είναι και οι επαγγελματικές, οι συναδελφικές, ή άλλου είδους, ανάλογα με τον τύπο του δεσμού που υπάρχει ανάμεσα στα άτομα που εμπλέκονται στη σχέση.

Οι πρώτες διαπροσωπικές σχέσεις που δημιουργεί ο άνθρωπος στη ζωή του, φυσιολογικά είναι αυτές μέσα στο στενό οικογενειακό του περιβάλλον, με τους γονείς και τα αδέρφια του, αλλά και στο ευρύτερο συγγενικό του περιβάλλον, με τους παππούδες, τις γιαγιάδες και τους υπόλοιπους συγγενείς, ανάλογα με τη μορφή και τα μέλη της οικογένειάς του. Για παράδειγμα, υπήρχαν πάντα οι παραδοσιακές οικογένειες, που αποτελούνται από τους δύο γονείς και τα παιδιά τους, αλλά και οι μονογονεϊκές οικογένειες, στις οποίες τα παιδιά μεγαλώνουν με τον ένα μόνο γονέα, για διάφορους λόγους, και οι οικογένειες με τις οποίες συζούν οι παππούδες, οι γιαγιάδες, ή άλλα πρόσωπα. Τις πρώτες σχέσεις που δημιουργεί ο άνθρωπος τις δημιουργεί σε αυτό το περιβάλλον, από την πρώτη στιγμή που έρχεται στον κόσμο. Εκδηλώνονται με την αγάπη, την φροντίδα, τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη που έχουν μεταξύ τους τα μέλη μίας οικογένειας. Ένας γονιός λατρεύει το παιδί του και ένα μωρό αισθάνεται σιγουριά στην αγκαλιά της μητέρας του, από τις πρώτες μέρες της ζωής του ακόμα.

Η οικογένεια είναι το πρώτο κύτταρο της ανθρώπινης κοινωνίας και το ιδανικό περιβάλλον για να γεννηθεί ένας άνθρωπος και να είναι προστατευμένος μέχρι να ενηλικιωθεί και να μπορεί να επιβιώσει μόνος του. Οι σχέσεις που έχουμε με τους γονείς και τα αδέρφια μας είναι οι πρώτες που αναπτύσσουμε και ίσως οι σημαντικότερες για την

μετέπειτα πορεία της ζωής μας. Οι γονείς οφείλουν να αγαπούν τα παιδιά τους, να τα σέβονται, να τα εκτιμούν, να τα βοηθούν και να τα εκπαιδεύουν να είναι ευγενικά και εργατικά. Μόνο έτσι θα μάθουν κι εκείνα μεγαλώνοντας να σέβονται τους άλλους ανθρώπους, να έχουν αυτοεκτίμηση και να αισθάνονται καλά με τον εαυτό τους, να συνεργάζονται με άλλους ανθρώπους, να επιβιώνουν με αξιοπρέπεια και να έχουν ηθικές αξίες.

Τα παιδιά οφείλουν και αυτά να αγαπούν τους γονείς, να τους σέβονται και να ακολουθούν τους κανόνες ζωής που οι γονείς τους επιβάλλουν. Οι κανόνες αυτοί επιβάλλονται για να προστατεύσουν τα παιδιά από τους κινδύνους της ζωής, και για να τα μάθουν ότι υπάρχουν όρια στον τρόπο που μπορεί κάποιος να συμπεριφερθεί όταν ζει με άλλους ανθρώπους. Αυτό είναι πολύ βασικό, γιατί σε κανέναν δεν αρέσει να ζει μόνος του, και ίσως κανείς να μην μπορεί πραγματικά να ζήσει μόνος του.

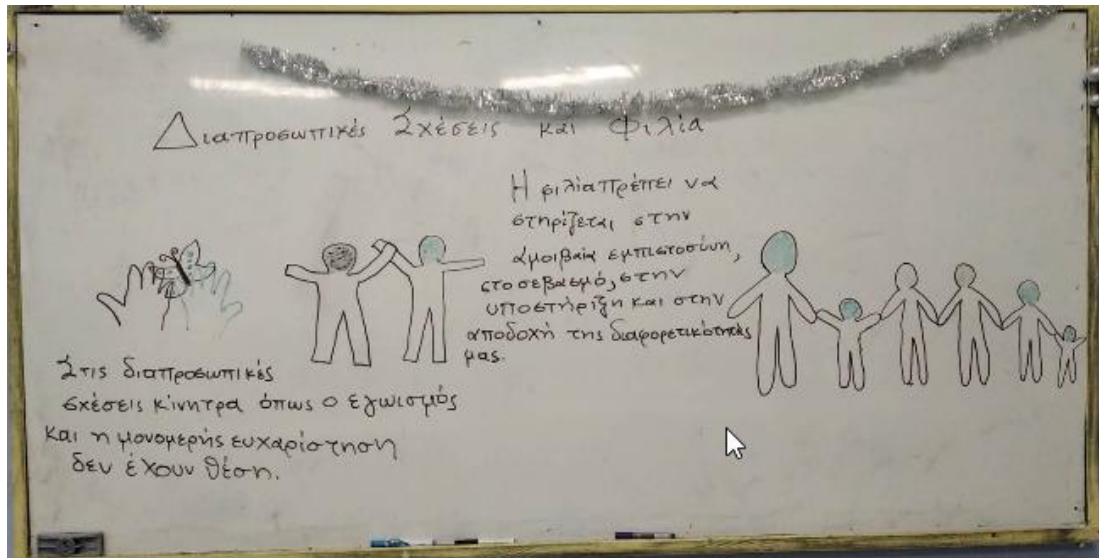
Οι επόμενες διαπροσωπικές σχέσεις που μπορούν να αναπτύξουν οι άνθρωποι είναι οι φιλίες. Τα λεξικά ορίζουν ότι φιλία είναι η σχέση που έχουν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι μεταξύ τους, με κύριο χαρακτηριστικό την αμοιβαία αγάπη, την αφοσίωση και την κατανόηση, χωρίς να υπάρχει συμφέρον, κίνητρο ή ανώτερος στόχος. Οι φίλοι έχουν αμοιβαία εμπιστοσύνη και ειλικρίνεια μεταξύ τους. Ο

αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης έγραψε για την φιλία ότι είναι πράγμα πάρα πολύ αναγκαίο στη ζωή του ανθρώπου, γιατί κανείς δεν θα προτιμούσε να ζει χωρίς φίλους, έστω και αν είχε στην κατοχή του όλα τα άλλα αγαθά. Γι' αυτό, ακόμα και οι πλούσιοι και εκείνοι που κατέχουν αξιώματα και πολιτική εξουσία, πιστεύουν ότι η παρουσία φίλων είναι πολύ μεγάλη ανάγκη. Εξάλλου, οι άνθρωποι στη φτώχεια και στις άλλες δυστυχίες τους, πιστεύουν ότι το μόνο καταφύγιο είναι οι φίλοι. Επιπλέον ο Αριστοτέλης θεωρούσε ότι οι φίλοι βοηθούν τους νέους, ώστε να τους αποτρέψουν από τα λάθη, και επίσης βοηθούν τους ηλικιωμένους, με το να φροντίζουν και να αναπληρώνουν τις δυνάμεις που τους λείπουν.

Το πρώτο περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσονται οι φιλίες στη ζωή ενός ανθρώπου συνήθως είναι το σχολείο, αφού αυτό είναι το αμέσως επόμενο περιβάλλον που θα βρεθεί ένας άνθρωπος μεγαλώνοντας, μετά την οικογένειά του. Γι' αυτό το σχολείο, εκτός από την εκπαίδευση και τις γνώσεις που μας δίνει, είναι πολύ σημαντικό περιβάλλον, γιατί μας δίνει επίσης την δυνατότητα να γνωρίσουμε και άλλους ανθρώπους εκτός της οικογένειάς μας, ανθρώπους διαφορετικής ηλικίας και νοοτροπίας από την δική μας, και να γίνουμε φίλοι μαζί τους. Μας δίνει ακόμα την δυνατότητα να επιλέξουμε από όσους θα γνωρίσουμε, ποιους θέλουμε για φίλους μας, αφού δεν έχουν όλοι κοινά ενδιαφέροντα και ίδιους προβληματισμούς με εμάς. Είναι πολύ

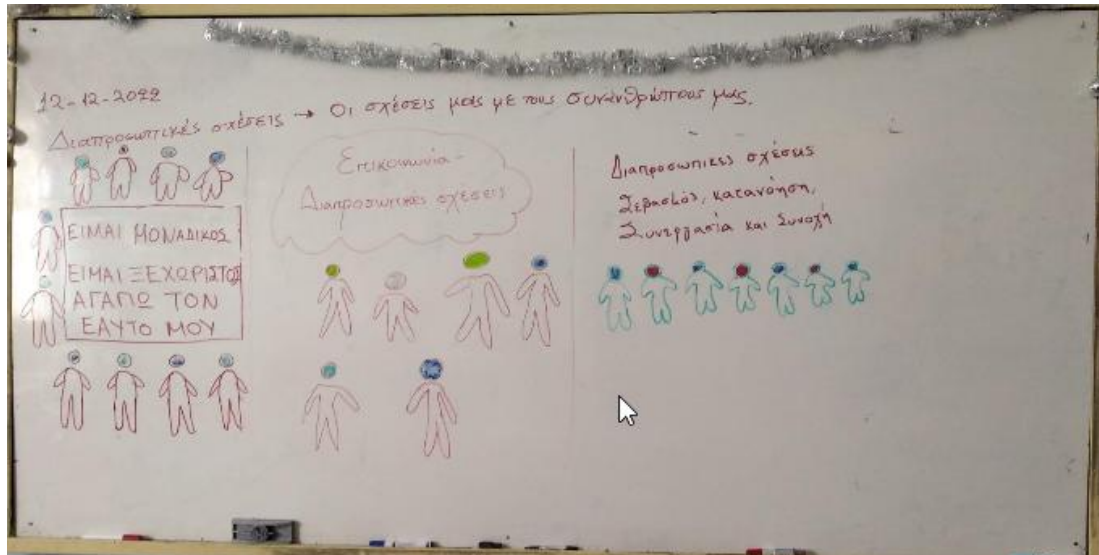
σημαντικό το ποιους ανθρώπους επιλέγουμε για φίλους μας, γιατί η επιλογή των φίλων μας δείχνει τον χαρακτήρα που έχουμε και οι ίδιοι.

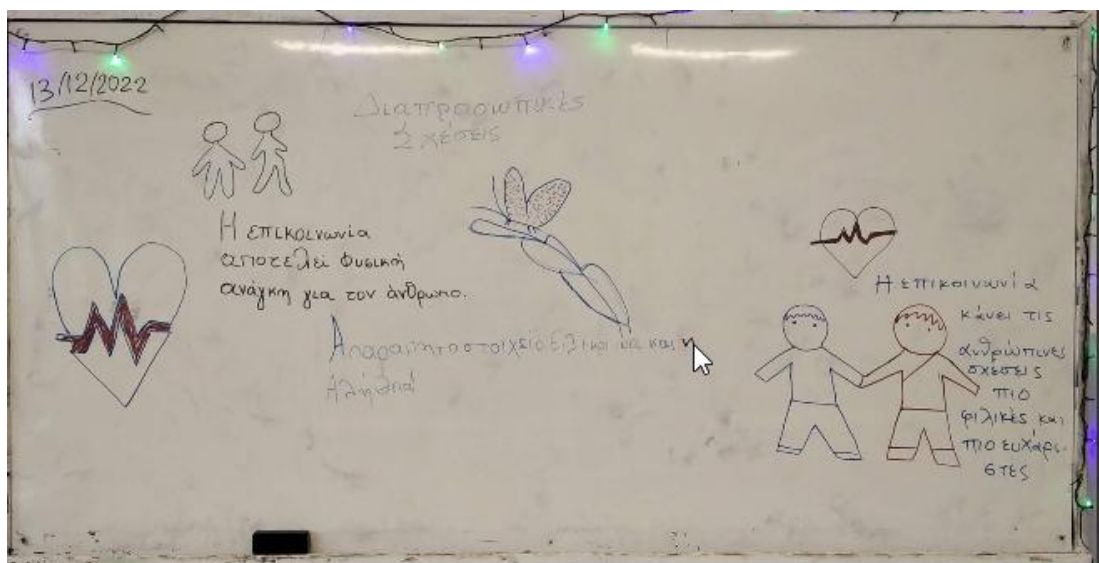
Εκτός όμως από τους φίλους που θα γνωρίσουμε στο σχολείο μας, διαπροσωπικές σχέσεις αναπτύσσουμε και με τους δασκάλους και τους καθηγητές μας. Το σχολείο είναι το περιβάλλον εκείνο στο οποίο ο άνθρωπος αρχίζει να κοινωνικοποιείται, και ειδικά το Γυμνάσιο και το Λύκειο είναι το περιβάλλον εκείνο στο οποίο θα ζήσει το μεγαλύτερο διάστημα της εφηβείας του. Η εφηβεία είναι το στάδιο εκείνο της ζωής ενός ανθρώπου κατά το οποίο αρχίζει να μεγαλώνει, το στάδιο που δεν είναι πια παιδί, αλλά ούτε ακόμα και μεγάλος, και αυτό προκαλεί σύγχυση και εκνευρισμό πολλές φορές, τόσο στο περιβάλλον της οικογένειας, όσο και του σχολείου. Γι' αυτό σχολείο και οικογένεια πρέπει να συνεργάζονται, αν θέλουν να μεγαλώνουν και να δημιουργούν υγιείς και ηθικούς ανθρώπους.

Οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να αγαπούν το έργο τους, να έχουν υπομονή, να είναι κοντά στους έφηβους μαθητές τους και να τους εμπνέουν σεβασμό και εμπιστοσύνη. Το καθήκον τους, που είναι να βοηθήσουν νέους ανθρώπους να βρουν ορθή πορεία στη ζωή τους και να γίνουν άξιοι, είναι πάρα πολύ δύσκολο, όπως άλλωστε και των γονέων. Οι μαθητές οφείλουν από την δική τους πλευρά να σέβονται και να εμπιστεύονται τους καθηγητές τους. Η ύπαρξη του σχολείου στην κοινωνία μας έχει πολύ καλύτερο αποτέλεσμα, όταν οι

διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ καθηγητών και μαθητών χαρακτηρίζονται από υπομονή, σεβασμό και εμπιστοσύνη, και όχι από αδιαφορία.

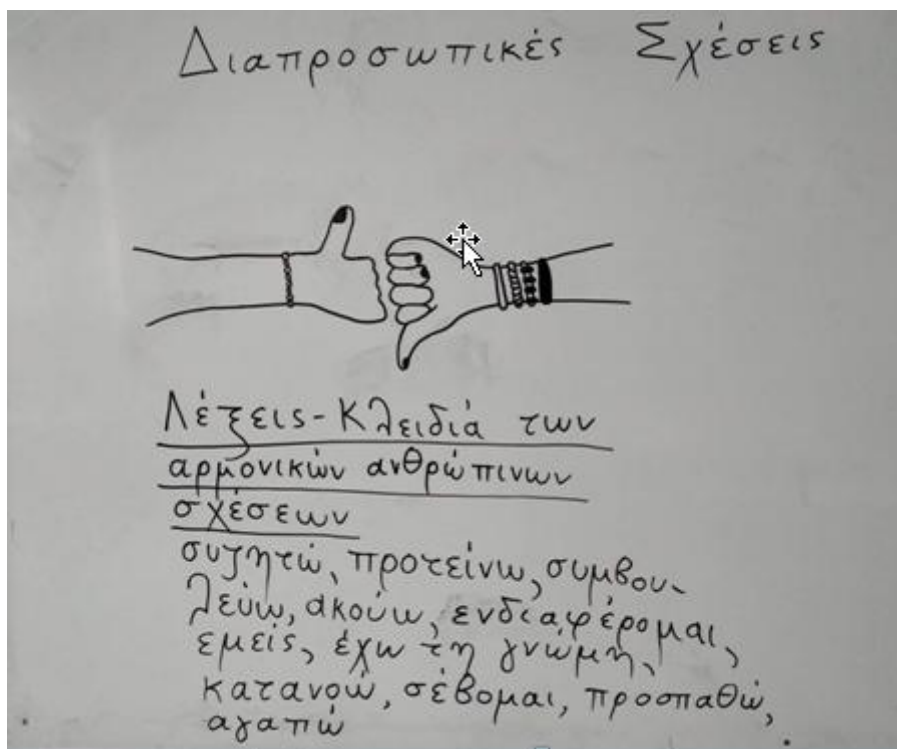

Οι καθηγητές και οι γονείς πρέπει να εκπαιδεύσουν από κοινού τους μαθητές ότι οφείλουν να σέβονται και τους κανόνες του σχολείου, όπως σέβονται και τους κανόνες του σπιτιού και της οικογένειάς τους. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την μετέπειτα πορεία της ζωής ενός ανθρώπου, όταν αυτός ενηλικιωθεί, γιατί τότε αρχίζει να αναπτύσσει διαπροσωπικές σχέσεις στην ευρύτερη κοινωνία.

Οι κοινωνίες στις οποίες ένας άνθρωπος μπορεί να αναπτύξει διαπροσωπικές σχέσεις, είτε φιλικές, είτε ερωτικές, είτε συναδελφικές,

είτε επαγγελματικές, είτε οποιοδήποτε άλλου είδους σχέσεις, διέπονται όλες από οργάνωση, νόμους, κανόνες και ήθη. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει σε μία κοινωνία αρμονικά αν δεν σέβεται την οργάνωσή της και δεν υπακούει στους νόμους και τα ήθη της, γιατί χωρίς σεβασμό σε αυτά, η ίδια η κοινωνία θα τον αποβάλει και μετά θα ζει μόνος του και δυστυχισμένος στο περιθώριο. Επίσης, οι άνθρωποι που είναι μέλη μιας κοινωνίας, οφείλουν να την προστατεύουν από παραβατικές συμπεριφορές, να την περιφρουρούν και να την εξελίσσουν. Για να το καταφέρουν αυτό θα πρέπει να νοιάζονται, να συμμετέχουν στα κοινά και να συνεργάζονται αρμονικά μεταξύ τους.

Ο σεβασμός στην κοινωνική οργάνωση και η υπακοή στους νόμους και στα κοινωνικά ήθη διδάσκεται τόσο στην οικογένεια, όσο και στο σχολείο, που είναι και τα δύο άκρως σημαντικά. Την συνεργασία όμως για την εξέλιξη της κοινωνίας και την συμμετοχή στα κοινά, ο άνθρωπος τη μαθαίνει κυρίως στο σχολείο. Γι' αυτό δεν πρέπει κανείς μας να υποτιμά το ρόλο του σχολείου. Αντιθέτως, οι μαθητές, οι γονείς, οι καθηγητές, αλλά και οι κοινωνίες ολόκληρες, πρέπει όλοι τους να αισθάνονται τυχεροί που υπάρχουν τα σχολεία και να καταβάλλουν

συνεχώς προσπάθειες, ώστε τα σχολεία μας να λειτουργούν σωστά. Γιατί τα σχολεία, μετά τις οικογένειές μας, είναι εκείνα που μας προετοιμάζουν ουσιαστικά για να μπορούμε να δημιουργούμε αρμονικές διαπροσωπικές σχέσεις κάθε είδους, ώστε να ζούμε ευτυχισμένοι και οι κοινωνίες μας να προοδεύουν.

Γεώργιος Καρποντίνης, μαθητής Α΄ Τάξης Γυμνασίου Τραγαίας Νάξου.
Οι εικαστικές δημιουργίες είναι των μαθητών/τριών Α1 και Α2 τάξεων
Γυμνασίου Τραγαίας, ζωγραφισμένες στους πίνακες των αιθουσών
τους .